

समृद्ध समाज

SAMRIDDHA SAMAJ NATIONAL DAILY राष्ट्रिय दैनिक

डेङ्गु नियन्त्रण गर्न सरसफाई

हेटौंडा: राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टी (रास्वपा) बागमती गाउँपालिका कमिटीले डेङ्गु रोग नियन्त्रण गर्न भन्दै सरसफाई कार्यक्रम सुरु गरेको छ । शनिबार बागमती-६ स्थित फापरबारी बजार क्षेत्रबाट सरसफाई सुरु गरिएको पार्टीका गाउँपालिका संयोजक सुजन पाख्रिनले जानकारी दिनुभयो ।

उहाँले पालिकाका सबै सार्वजनिक ठाउँहरूमा सरसफाई गर्ने कार्यक्रम रहेको बताउनुभयो । सार्वजनिक ठाउँमा सरसफाई गरि सकेपछि विद्यालय-विद्यालयमा पुगेर पनि सरसफाईका कार्यक्रम गरिने उहाँले बताउनुभयो । सरसफाई कार्यक्रममा पार्टीकी प्रदेश सदस्य सुनिता राई, प्रदेश महिला विभाग सदस्य शान्ति थापालगायतको उपस्थिति रहेको थियो ।

हेटौंडा उपमहानगरमा छैन निजी विद्यालयका विद्यार्थीको यकिन तथ्यांक

स्थानीय सरकार

गैरजिम्मेवार बनेको आरोप

जम्ना थिङ

हेटौंडा: हेटौंडा उपमहानगरपालिकामा निजी विद्यालयमा अध्ययनरत विद्यार्थीको यकिन तथ्यांक छैन । विगत वर्षहरूबाट नै निजी विद्यालयमा अध्ययनरत विद्यार्थीको यकिन तथ्यांक उपमहानगरले राख्ने नगरेको पाइएको हो । शैक्षिकसत्र २०७७ देखि चालु शैक्षिकसत्र २०८० सम्म निजी विद्यालयमा अध्ययनरत विद्यार्थीको विवरण हेर्दा यकिन तथ्यांक नभएको पाइएको हो ।

हेटौंडा उपमहानगरपालिकाभित्र ४८ वटा संस्थागत विद्यालय रहेका छन् । जसमा केही विद्यालयले विद्यार्थी विवरण बुझाएका छैनन् । सामुदायिक विद्यालयहरूले भने सबैले विवरण बुझाएका छन् । २०७७ सालमा ३९ वटा संस्थागत विद्यालयले मात्र विद्यार्थीको तथ्यांक बुझाएको पाइएको छ । सो वर्ष ९ वटा विद्यालयले विद्यार्थी विवरण नै बुझाएका थिएनन् । यस्तै, २०७८ मा ४९ वटा विद्यालयले विवरण बुझाएका थिए । सो वर्ष ७ वटा विद्यालयले विवरण नबुझाएको हेटौंडा उपमहानगरपालिकाको शिक्षा विकास महाशाखाले जनाएको छ । गत वर्ष २०७९ मा पनि ३९ वटा संस्थागत विद्यालयले मात्र विद्यार्थी विवरण बुझाएका थिए । यस वर्ष पनि विद्यार्थी विवरण बुझाउने समयसीमा सकिसक्दा ३० वटा विद्यालयले मात्र विद्यार्थी विवरण बुझाएको पाइएको छ ।

२०७७ सालको तथ्यांकअनुसार ३९ वटा संस्थागत विद्यालयमा अध्ययन गर्ने विद्यार्थी संख्या २९ हजार ४ सय २८ थियो । कक्षा १२ सम्म ९ हजार एक सय ८० छात्रा र १२ हजार २ सय ४८ छात्र अध्ययनरत थिए । उक्त वर्ष ९ वटा

विद्यालयले विद्यार्थी भर्ना विवरण बुझाएको थिएन । २०७८ सालमा ४९ वटा विद्यालयमा ८ हजार ४ सय ७४ छात्रा र ११ हजार ४ सय ९ छात्र गरी १९ हजार ८ सय ८३ विद्यार्थी देखिन्छ । २०७८ सालमा ७ वटा विद्यालयले विद्यार्थी विवरण बुझाएको थिएन । २०७९ सालको तथ्यांकलाई हेर्दा ३९ वटा विद्यालयमा छात्रा ९ हजार ५ सय ६९ र छात्र १२ हजार ४ सय ८५ गरी २२ हजार ५४ जना देखिन्छ । उक्त वर्ष पनि ९ विद्यालयले विद्यार्थी विवरण बुझाएन ।

२०८० सालको तथ्यांकलाई हेर्दा ३० वटा विद्यालयमा छात्रा ८ हजार २९ र छात्र १० हजार ८ सय ७२ गरी १८ हजार ९ सय ४ विद्यार्थी देखिन्छ । जसमा १८ वटा विद्यालयले विद्यार्थी विवरण नबुझाएको देखिन्छ । हेटौंडा उपमहानगरपालिका शिक्षा विकास महाशाखा प्रमुख गंगाधर रिमालले भने सबै निजी विद्यालयहरूले विद्यार्थी विवरण बुझाएको दावी गर्दै आइरहनु भएको छ । तर, सबै निजी विद्यालयहरूले विवरण बुझाएको तथ्यांक भने उपमहानगरमा छैन । प्राविधिक कारण हुनसक्ने भन्दै दावी गरिए पनि विगतका वर्षहरूको विद्यार्थी विवरण यकिन नदेखिनुले नियमन फितलो देखिन्छ ।

निजी विद्यालयको नियमन तथा व्यवस्थापन गर्नु स्थानीय सरकारको जिम्मेवारी हो । जसमा स्थानीय सरकार फितलो देखिन्छ । निजी तथा आवासीय विद्यालय अर्गनाइजेशन (प्याब्सन) मकवानपुरका अध्यक्ष विनोद सुवेदीले उपमहानगरभित्र ३४ वटा माध्यमिक तहका र १४ वटा आधारभूत तहको गरी ४८ वटा संस्थागत (निजी) विद्यालय छन् । प्याब्सनसँग पनि निजी विद्यालयमा

अध्ययनरत विद्यार्थीको यकिन तथ्यांक छैन । अध्यक्ष सुवेदीले उपमहानगरभित्र कति विद्यार्थी अध्ययनरत छन् भन्ने कुरा आफूलाई जानकारी नभएको स्वीकार्नु भयो । करिब २२ हजार विद्यार्थी अध्ययनरत रहेको अनुमान छ । स्थानीय तहको तथ्यांक संकलन समितिले समयमा सूचना निकाल्दैन । निकालिए पनि कम समयवाधिका लागि मात्र सूचना निकालिएको हुनसक्छ ।

प्राविधिक त्रुटी तथा सफ्टवेयर परि वर्तन भइरहने समस्याले पनि यकिन विद्यार्थी विवरण नदेखिएको हुनसक्ने प्याब्सन अध्यक्ष सुवेदीले बताउनुभयो । सबै विद्यालयले विद्यार्थी विवरण बुझाएको हुनुपर्ने बताउनुहुँदै सम्बन्धित निकायले वेवास्ता गर्दा यस्तो समस्या निम्तिएको जानकारी दिनुभयो । सामुदायिक विद्यालय सरकारको अनुदानबाट चलेकाले ती विद्यालयहरूको विद्यार्थी विवरण प्रष्ट देखिन्छ । छात्रवृत्तिदेखि शिक्षकलाई तलब वितरण र प्राविधिक तथा आर्थिक सहयोग राज्यले गरिरहेको हुन्छ । जसले गर्दा सबै सामुदायिक विद्यालयमा अध्ययनरत विद्यार्थीको विवरण उपमहानगरमा देखिएको उहाँको भनाइ छ ।

सबै सामुदायिकको विद्यालयको विद्यार्थी विवरण उपमहानगरमा देखिनु तर निजी विद्यालयको नदेखिनुले स्थानीय सरकार गैरजिम्मेवार देखिएको सुवेदीले आरोप लगाउनुभयो । यसरी स्थानीय तह र सम्बन्धित निजी विद्यालय दुवैको हेलचेक्र्याइले यथार्थ विवरण नदेखिएको उहाँको स्पष्टोक्ति छ । राज्य सञ्चालन तथा व्यवस्थापन सहयोगका लागि यथार्थ तथ्यांक उपलब्ध गराउनु विद्यालयको महत्वपूर्ण जिम्मेवारी हो । राज्यको अनुमति लिएर खोलिएका निजी विद्यालयहरूको नियमन तथा व्यवस्थापनमा राज्य नै गैरजिम्मेवार बन्दा विगत लामो समयदेखि निजी विद्यालयहरूले विद्यार्थी विवरण नबुझाएको प्रष्ट देखिन्छ । गत वर्षदेखि हेटौंडा उपमहानगरभित्र सञ्चालित क्याम्पसबाट पनि विद्यार्थी विवरण लिने गरिएको हेटौंडा उपमहानगरपालिका शिक्षा विकास महाशाखाले जनाएको छ ।

कांग्रेस मकवानपुरको पूर्ण बैठक आज बस्दै

समाज संवाददाता

हेटौंडा: नेपाली कांग्रेस जिल्ला कार्यसमिति मकवानपुरको पूर्ण कमिटीको बैठक आज आइतबार बस्दैछ । पार्टीको आन्तरिक विशेष अभियान २०८० अन्तर्गतको बैठक बस्न लागेको पार्टी जिल्ला सचिव भीमसेन महतले बताउनुभयो ।

पार्टीको सांगठनिक सुदृढीकरण अभियानका लागि मकवानपुरमा खटेर आउनुभएका पार्टीकी केन्द्रीय प्रतिनिधि सदस्य लक्ष्मी खतिवडाको उपस्थितिमा बैठक बस्नेछ । अभियान ३० गतेसम्म सञ्चालन हुने सचिव महतले बताउनुभयो ।

अभियानमा जिल्ला तहमा भएको संगठनकै अवस्थाअनुरूप नै वडा तहसम्म पूर्णता हुन बाँकी वडा कमिटीहरूलाई पूर्णता दिने, विभाग, भातू संगठनहरूलाई पूर्णता दिने सचिव महतले बताउनुभयो । यहि साउन २३ र २४ गते प्रतिनिधिको बैठक बस्ने र बैठकमा वडा तहका सभापतिहरूको उपस्थिति रहने उहाँले बताउनुभयो । यस्तै, २७ र २८ गते जिल्लाभरिका वडाहरूमा एकैपटक भेला हुने र भेलाबाट तयार पारिएको संयुक्त रिपोर्ट लिएर ३० गते सम्पन्न हुने उहाँले बताउनुभयो । सचिव महतले जिल्लामा अहिले २४ वटा भातू शुभेच्छुक पेसागत संगठन रहेको बताउनुभयो । अहिले आन्तरिक विशेष अभियान सञ्चालन हुन लागेको र दोस्रो पटक खुल्ला अभियान सञ्चालन हुने उहाँले बताउनुभयो ।

उपमहानगरभित्र ७ सय १५ वटा बोटविरुवा रोपियो

वृक्षरोपण गर्नुहुँदै नगर प्रमुख मीना लामासहित जनप्रतिनिधि र स्थानीय ।

समाज संवाददाता

हेटौंडा: हेटौंडा उपमहानगर क्षेत्रको सडकपेट्टीमा वृक्षरोपणको कार्य तीव्ररूपमा भइरहेको छ । हरेक शनिबार सम्बन्धित टोल विकास संस्थाको सक्रियतामा टोलको मुख्य तथा सहायक सडकको छेउ तथा पेट्टीमा विरुवा रोप्ने कार्य भइरहेको छ । हालसम्म ७ सय २५ वटा बोट विरुवा रोपिएको हेटौंडा उपमहानगरपालिकाले जनाएको छ ।

गत असार १५ गते वातावरण संरक्षण तथा सहरी वन कार्यक्रम अन्तर्गत सम्झौता गरी बोटविरुवा रोपन सुरु गरिएको हो । वृक्षरोपण उपभोक्ता समितिका अध्यक्ष रामकृष्ण थापाकाअनुसार

हेटौंडा-४ र ५ नम्बर वडाभित्रका विभिन्न टोल विकास संस्थामा विरुवा रोपेको छ । सीताअशोक, मिनि गुलमोहर, कल्क, अशोक फुल, घन्टी फुल, असारे फुल, म्याङ्गो स्टिक, करविर, टक्कर, निलो जाई, इन्द्र कमल, धुपी मयुरपंखी, टिकुमा, अनार, हलुवा वेद रोपिएको छ ।

हेटौंडा उपमहानगरपालिकाको १७ लाख ८० हजार रुपैयाँ र उपभोक्ता समितिबाट एक लाख ९७ हजार रुपैयाँ गरी १९ लाख ७८ हजार रुपैयाँ बजेटमा वृक्षरोपणको कार्य गरिएको छ । विरुवाको संरक्षण र सुरक्षाका लागि अरलो तारजाली पनि लगाइएको छ ।

आँखा पाक्ने समस्या देखिएपछि विद्यालय बन्द

चितवन: विद्यालयमा आउने बालबालिकामा आँखा पाक्ने समस्या बढ्दै गएपछि खैरहनी नगरपालिकाका विद्यालयहरू दुई दिनका लागि बन्द गरिएको छ । पालिकाभित्र रहेका विद्यालय तथा क्याम्पस साउन २१ र २२ गते दुई दिनका लागि बन्द गरिएको हो ।

नगर शिक्षा अधिकारी राजु बानियाँले विद्यालय आउने विद्यार्थीमध्ये ४० प्रतिशतमा आँखा पाक्ने समस्या देखिएपछि विद्यालय बन्द गरिएको जानकारी दिए । सामुदायिक विद्यालयमा परीक्षा सकिएर

वर्षे बिदा भएकाले संस्थागत विद्यालय र क्याम्पसहरू बन्द गरिएको उनले बताए । बानियाँका अनुसार अहिलेको बिदा विद्यालयले हिउँदे र बर्षे बिदाबाट कट्टा हुने गरी मिलाउन गर्नुपर्नेछ ।

यस पालिकामा सामुदायिक विद्यालय २७, संस्थागत विद्यालय २२ र कलेज चार रहेका छन् । यहाँ १७ हजार ५ सय विद्यार्थी अध्ययन गर्दै आएका छन् ।

मौसममा आएको परिवर्तनसँगै एडिनो भाइरस कन्जङ्टिक्टवाइटिस'का कारण बालबालिकामा आँखा पाक्ने समस्या

देखिएको नगर स्वास्थ्य अधिकारी निर्मल घिमिरेले जानकारी दिए । उनका अनुसार यो सङ्क्रमण पाँचदेखि सात दिनमा निको हुन्छ ।

यसबाट बच्नका लागि आँखाका बिरामीको संसर्गमा नआउने, कालो चस्मा लगाउने, आँखा परीक्षण गरी औषधिको प्रयोग गर्ने, सफा पानीले नियमित आँखा सफा गर्ने, नियमित साबुनपानीले हात धुने, तौलिया, ह्माल, लक्ताकपडा तथा शृंगारका सामानहरू साभारूपमा प्रयोग नगर्ने उपाय अपनाउनुपर्ने घिमिरेले बताए ।

(स्रोत: अनलाइनखबर)

सडक विस्तार गर्न उच्चस्तरीय छानविन समिति आवश्यक: नेता बज्राचार्य

समाज संवाददाता

हेटौंडा: जनता समाजवादी पार्टीका नेता तथा पार्टीका केन्द्रीय सल्लाहकार विद्युत बज्राचार्यले हेटौंडाको सडक विस्तार गर्न उच्चस्तरीय छानविन समिति बनाउन आवश्यक रहेको बताउनुभएको छ । शनिबार पार्टीले हेटौंडामा आयोजना गरेको पत्रकार सम्मेलनमा बोल्नुहुँदै उहाँले सडक विस्तार गर्ने विषयमा विभिन्न प्दयन्त्र र अनियमितता हुँदै आएको दावी गर्नुहुँदै सरकारले उच्चस्तरीय छानविन समिति बनाएर छानविन गर्न आवश्यक रहेको उहाँले बताउनुभयो ।

२५-२५ गजभित्र पर्ने वास्तविक जग्गाधनीहरूले मुआब्जा नपाएको उहाँले बताउनुभयो । सरकारले नै जग्गाको लालपुर्जा दिएर कर उठाइरहेको अवस्थामा सडक विस्तार गर्ने कुराको छलफल गर्नुपर्ने

उहाँले बताउनुभयो । उहाँले २०३४ सालदेखि भएको सडकसम्बन्धी सम्झौता र निर्णयहरूको कागजातहरूलाई हेरेर छानविन गर्नु आवश्यक रहेको बताउनुभयो ।

उहाँले अधिकांश पार्टीका नेता तथा सरकारी कर्मचारीहरूले आफू सत्ता र पदमा हुँदा सडक भत्काउनु पर्छ भन्ने गरेको तर सत्ता र पदबाट बाहिरिएपछि उचित मुआब्जा नदिई सडक विस्तार गर्न पाउँदैन भन्दै आइरहेको आरोप लगाउनुभयो । उहाँले वास्तविक पीडितलाई क्षतिपूर्ति दिएर सडक विस्तार गर्नुपर्ने बताउनुभयो ।

सडक विस्तारको विषयलाई लिएर हेटौंडा उपमहानगरले पनि तीव्र अग्रसरता देखाउँदै आएको छ । डिभिजन सडक कार्यालय हेटौंडाले आयोजना गरेको छलफलमा नगर प्रमुख मीना कुमारी

लामाले सडक विस्तारको कार्यमा उपमहानगरपालिकाले सहयोग गर्ने र आफू सडक विस्तार गर्न तयार रहेको बताउनु भएको थियो । यस्तै सडक विस्तारलाई नै प्रेरित गर्ने गरी हेटौंडा उपमहानगरले मुख्यबजारक्षेत्रमा रहेको रेलिङ समेत निकालि सकेको छ । आफूहरू पीडित हुने भन्दै गुनासो गर्न आउने नगरवासीसँग भागनुभएकी नगरप्रमुख लामा सडक विस्तार नभए आत्मदाह गर्छु भन्दै जापनपत्र बुझाउनेलाई भने नगरप्रमुखले आफ्नो कार्यक्षमता स्वागत गर्दै कर्मचारीमार्फत समाचार लेखाएर अनलाइनहरूमा भाइरल बनाउनुभएको थियो । सडक विस्तारको आवश्यकतालाई पीडित पक्षले समेत स्वीकारेका छन् । उनीहरूले आवश्यक मुआब्जाको माग गर्दै आएका छन् ।

MAKI Sushi

Frist time in greenery city Hetauda

Relaunching coming wednesday 10-04-2080

Hetauda-4, School Road For Delivery 9802923576 buddhabar&restaurant

सम्पादकीय

उदारसँगै पुनस्थापना आवश्यक

हेटौंडा उपमहानगरपालिकालाई आगामी मंसिरभित्र बालमैत्री स्थानीय शासनयुक्त पालिका घोषणाको तयारी भइरहेको छ । बालमैत्री घोषणाका लागि पूरा हुनुपर्ने ५१ वटा सूचकमध्ये बाल संरक्षणसम्बन्धी सूचकहरू चुनौतीपूर्ण देखिएका छन् । बाल संरक्षणभित्र पनि उपमहानगरपालिकालाई बालश्रममुक्त बनाउनु थप चुनौतीपूर्ण देखिएको हो । बालश्रम अन्त्यका लागि विभिन्न क्षेत्रमा प्रयोग भइरहेका बालश्रमिकको उद्धार गर्ने कार्यलाई तिब्रता दिइएको भए पनि उद्धारको कार्य बालुवामा पानी हालेसरह भएपछि उपमहानगरपालिका क्षेत्रबाट बालश्रम अन्त्य गर्न जटिल बन्दै गएको हो । उद्धार गरेर घर पठाइएका बालबालिका बाल अधिकारबाट वञ्चित हुनुपर्ने र पुनः श्रममा आउने सम्भावना रहेका कारण उद्धारको काम प्रभावकारी बन्न नसकेको हो । श्रमिक बालबालिकाको उद्धार गरी अभिभावकलाई जिम्मा लगाउने काम उपमहानगरपालिका र अन्य सम्बद्ध संघसंस्थाले गरे पनि ती बालबालिकाको आधारभूत आवश्यकता र संरक्षणमा ध्यान दिनुपर्ने देखिएको छ ।

हेटौंडा उपमहानगरपालिकाले जात बैशाखदेखि साउनसम्म १८ वर्षभन्दा मुनिका ११ जना बालश्रमिकको उद्धार गरेको छ । ती बालबालिकालाई वर्कशप, होटल, घरेलु कामदार र सडकमा अपलपत्र परिरेको अवस्थामा उद्धार गरिएको हो । यसरी बालबालिकालाई श्रममा लगाउने रोजगार दातालाई सचेत बनाउने र जरिवाना तिराउने कार्य पनि गरिएको छ । ७ जना बालबालिकालाई ट्याक्सी चलाउने र टि.टी./बालुवा लोड अनलोड गर्ने काममा लगाएकोमा सम्बद्ध रोजगारदातालाई जरिवाना गरिएको थियो । बालश्रमिक उद्धार गरेर अभिभावकको जिम्मा लगाउने जाँडमा बालश्रम अन्त्य हुने सम्भावना छैन । यसरी उद्धार गरिएका बालबालिकाको पारिवारिक अवस्था अध्ययन, विश्लेषण गरेर उनीहरूको पुनस्थापनामा सघाउनुपर्ने हुनसक्छ । बालबालिका श्रममा किन आए ? श्रमबाट फर्किपछि उनीहरू के गर्दछन् ? भन्ने प्रश्नको उत्तर सोज्ने त्यसको समाधान नगरेसम्म बालश्रम अन्त्य गर्न सहज देखिँदैन । उद्धार गरेर घर पठाइएका श्रमिक बालबालिका फेरि फर्केर श्रम गर्न आउने गरेको भेटिनुले उद्धारले मात्रै बालश्रम अन्त्य नहुने निश्चित छ ।

बालश्रम जटिल सामाजिक समस्या भएकोले यसको अन्त्य आवश्यक छ । बालश्रमकै कारण बालबालिका शिक्षा तथा अन्य अधिकारबाट वञ्चित छन् । हेटौंडा उपमहानगरपालिकालाई बालमैत्री घोषणा गर्नमात्र नभई समुन्नत समाज निर्माणका लागि बालश्रम अन्त्य हुनुपर्छ । तत्कालीन हेटौंडा नगरपालिकालाई २०७३ सालमै बालश्रममुक्त घोषणा गर्ने तयारी भएको थियो । ११ वटा वडा रहेको तत्कालीन हेटौंडा नगरपालिकालाई बालश्रममुक्त घोषणा गर्न बालश्रमको समस्या बढी रहेका केही वडाहरूलाई बालश्रममुक्त घोषणा पनि गरिएको थियो । त्यसबेलाको अभियानले बालबालिकालाई श्रमिकको रूपमा राख्ने परिपाटीमा कमी आएको भए पनि बालश्रम अन्त्य भएको छैन । जनचेतना फैलाउँदा र बालश्रमिकको उद्धार गरी रोजगारदातालाई कानुनी कारबाही गर्दा पनि बालश्रम अन्त्य हुन नसक्नुले उद्धारले मात्रै बालश्रम अन्त्य नहुने प्रष्ट पारेको छ ।

बालश्रम अन्त्य गर्न सबैको साथ र सहयोग आवश्यक पर्दछ । जारिबी, अभाव तथा अन्य कारण बालबालिका श्रममा संलग्न छन् । कतिपय अवस्थामा अभिभावकले नै बालबालिकालाई श्रममा लगाउने गरेका छन् भने कतिपय अवस्थामा बालबालिका स्वेच्छाले बालश्रम गरिरहेका छन् । देशको संविधानदेखि धेरै, कानून, नीति, नियम सबैले बालबालिकालाई शारीरिक र मानसिक असर पर्ने गरी श्रममा लगाउन निषेध गरेको छ । तर, औपचारिक र औपचारिक क्षेत्रमा बालबालिका श्रम गर्न बाध्य देखिएका छन् । सरकारी तथा गैरसरकारी संस्थाहरूको प्रयासबाट समयसमयमा अनुगमन गरेर बालबालिकालाई श्रमस्थलबाट उद्धार गरेर अभिभावकको जिम्मा लगाउने गरिएको भए पनि उनीहरू फेरि अर्को ठाउँमा श्रम गर्न बाध्य हुनुपर्ने अवस्था रहूजेल बालश्रम अन्त्य सम्भव हुँदैन । बालश्रमिकको उद्धारसँगै उनीहरूको अधिकार सुनिश्चित बनाउँदै पारिवारिक पुनस्थापनाको उचारण गर्न नसक्दासम्म बालश्रम अन्त्य गर्न चुनौतीपूर्ण देखिन्छ ।

विसंगति उन्मूलनले तीव्रता पाओस्

डा. हरि शर्मा

हाम्रो देशको आकाशभरि काला बादल मडारिइरहेका छन् । ठाउँठाउँमा प्रकृतिको रौद्र रूप देखिन्छ । जनधनको क्षतिको क्रम बढिरहेको छ । राजनीतिक विकृति र विसंगतिहरूको धूर्वाभ्रम यहाँका मानव सकसपूर्ण जीवन बाँच्न बाध्य छन् । विगतमा कहीकहाँ तिनै काला बादलमा पनि चाँदीका रेखा देखिन्थ्यो । मनभित्र आशाका पालुवाहरू फुल्थे-भोलिको नेपालका सम्भावनाहरूको जरो बलियो हुँदै गइरहेको आभासमा हृदय प्रफुल्लित हुने गर्थ्यो । अहिलेको वातावरण विपाक छ । काला कर्तुतहरूको विगविगीले सर्वसाधारण नागरिकको जिजीविषा धरापमा परेको अवस्था छ । जनताले राज्यलाई तिरको कर सदुपयोग भएको विरलै देखिन्छ । तथ्यांकले जे देखाए पनि वास्तविकतालाई अस्वीकार गर्ने परिवेश नै कहाँ रह्यो ?

देशको कुनै पनि क्षेत्र समग्रमा सन्तोषजनक नरहेकै देखिन्छ । मेचीदेखि महाकालीसम्म छ्यापछ्यापती फैलिएको अर्नागन्ती विसंगतिहरूको उराठलाग्वो परिदृश्यले कुन सच्चा नेपाली जनताको आत्मा नदुखेको होला ? राज्यलाई जति नै कर बुझाए पनि त्यसको बदलामा राज्यले जनताको हित र कल्याण हुने के नै उल्लेखनीय काम गरेर देखाएको छ ? राज्य नै बुझाउँदा पनि ८ हजार तिर्नुपर्ने ठाउँमा ३३ हजार नबुझाए सरकारी अड्डाहरूमा

मुचुल्का नै खोजिँदैन अथवा भेट्टाइँदैन । अनुशासनहीनताले राष्ट्रसेवकहरूलाई अमानवीयतातर्फ खिचेको छ र सुशासन एवं दण्डहीनताको दुहाई दिनेहरू भ्रमवादी लगाम तान्दै देशलाई दिशाहीनतातर्फ उन्मुख गराइरहेका छन् । विसंगतिहरूको पनि सीमा हुन्छ । भेडावाखाहरूले भैंँ कराउँदै, चिच्याउँदै हामी देशवासी देशका मूर्धन्य राजनीतिज्ञहरू तथा उनैले परिभाषित गरेका सुकिलामुफिला जनहरू आँखामा स्वयं कालोपट्टी बाँधेर कुनै हीनताबोध नगरी त्यो सीमा नाघिरहेका छौं, हैन ?

राज्यको अर्थतन्त्रको संवेदनशीलता बढो विचित्रको छ । स्वर्गसरिको सुखद अनुभवमा जीवन इन्द्रकमलजस्तै फुलाउन र चातुर्दिक समृद्धिको मगमग फैलाउन र राज्यलाई उन्नतिको शिखरसम्म पुर्‍याउन सघाउने यही अर्थतन्त्र हो । त्यसैले यसलाई राज्यको मेरुदण्ड मानिएको छ । त्यही अर्थतन्त्रले राज्यलाई हिंसा, हत्या, भ्रष्टाचार, अनैतिकता, अकर्मण्यता, आदर्श एवं लक्ष्यहीनताको गहिरो गन्हाउने दलदलमा डुबाउँछ । औकात बोकेका दुराचारीहरूलाई सधैं सत्तामा सघाउँछ । विश्वको वर्तमान अर्थतन्त्रको इतिहासले उपयुक्त दुवै कुरा प्रस्टसँग प्रस्तुत गरेको छ ।

हामी आमनागरिकका निम्ति समाचारको स्रोत भनेका हाम्रा पहुँचका मुलुकभित्रका अथवा वाहिरका सञ्चार माध्यम र नेपाली सामाजिक सञ्जाल नै हुन् । हालसालै सुन्नामा आएका एक अर्बभन्दा बढी मोलका सय केजी सुनकाण्डवारेका समाचारहरू सरल नभई किन वक्र गतिमा सम्प्रेषित रहेका छन् भन्न सकिँदैन । सुन फेला पर्यो, जोखन ने.रा.बै.मा पठाइयो, केका बोका मात्रै भेटियो, सुनै रहेनछ, सुनकाण्डका गिरोह फेला परे, एक चिन्तियाँ एक भारतीय, त्यस्तै, यस्तै देशको अर्थतन्त्रलाई बुच्चो बनाउने यस्ता काण्डहरू, जसको हाल चलिरहेको अनुसन्धान (हामी विश्वस्त छौं) सरकारका सम्बन्धित निकायहरूद्वारा भइरहेको छ- त्यसबारे अनुसन्धानको टुंगोमा

नपुगेसम्म गृहबाट आधिकारिक विज्ञापितका रूपमा दैनिक जानकारी गराइनु जरुरी छ ।

अहिले त चोरका खुट्टा चोरेले मात्र देखिरहेको अवस्था छ । जनताले देख्नु त परैको कुरा हो । यस्तै भइरह्यो भने न्यायालयले पनि देखेछैन । चौथो अंगले स्टन्टलाई भन्दा यथार्थतर्फ दृष्टिगोचर गर्दै सत्यतथ्यलाई सम्प्रेषण गर्नुपर्ने नेपाली जनताको भनाइ छ । देशले कुनै पनि काममा आफ्नो गतिशीलता गुमाउँदै गइरहेको छ । सरकारले प्रतिबद्धता प्रार्थमिकता विसर्पे गइरहेको छ । बजारको चर्को मूल्यवृद्धि नियन्त्रण तथा नियमन, उत्पादकत्व वृद्धि, किसानहरूलाई प्रदान गरिनुपर्ने राहत र हँसे, शिक्षा क्षेत्रमा ल्याइने सुधार, ज्येष्ठ नागरिक तथा एकल महिलाहरूका लागि निःशुल्क स्वास्थ्योपचार, एक पालिका एक उत्पादनजस्ता जनहितैषी कार्यक्रमहरू नेताहरूको खुराफाती दिमागबाट हराइसके । पर्यटन दशक र पर्यटन विकासका दीर्घ योजनाहरूले बाटो विराइसके । हवाई टिकटमा भ्याट (मूल्य अभिवृद्धि कर) र स्तरीय होटलहरूमा विलासिता करको भार थपेर स्वदेशी व्यवसायीहरूलाई हतोत्साहित बनाउने काम भएको छ ।

पर्यटन व्यवसायीहरूको ज्येष्ठ संस्था नेपाल एसोसिएसन अफ टुर एन्ड ट्राभल एजेन्ट्स (नाट्टा) ले त सरकारविरुद्ध अदालतमै मुद्दा दताे गरिसकेर तत्कालका लागि आन्तरिक आदेश पाए तापनि डुंगा कता गइरहेछ, अनिश्चित छ । विदेशी पर्यटक वा अन्य भ्रमणकर्ताहरूले आफ्नै मुलुकबाट विद्युतीय टिकट खरिद गरेर यात्रा गर्न प्रारम्भ गरिसकेका छन् । त्यतिमात्र कहाँ हो र ! भैरहवाको गौतम बुद्ध अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थलको दयनीय अवस्थाले हामीले अनाहकमा ऋण त बोक्नै नै । निजी क्षेत्रका स्थानीय व्यवसायीहरूको अबौँको लगानी डुविरहेको संस्कृति, पर्यटन तथा नागरिक उड्डयन मन्त्रालयले सामान्य रूपमा लिएको देखिन्छ । नेपाल वायुसेवालाई युरोपियन युनियनको कालोसूचीबाट हटाउने कुनै

अर्थपूर्ण प्रयास भएजस्तो लाग्दैन । स्पष्ट हुनुपर्‍यो, हाम्रा विमानस्थलहरू हाम्रै हुन् अथवा अरुका लागि निर्मित हुन् । काठमाडौँका मेयरले सहरलाई सांस्कृतिक सहरमा रूपान्तरण गर्न त सफल भए, तर खोइ हाम्रो सांस्कृतिक सहरको संरक्षण र प्रवर्धनमा सरकारको चासो !

सडकमा हजारौं थरीका सवारी साधन गुड्छन् । तिनको सुव्यवस्थाका लागि ट्राफिक प्रहरी मौन किन ? के महानगरपालिकाले नै छुट्टै ट्राफिक प्रहरी खडा गर्नुपर्ने हो ? कालो धूर्वा फाल्ने सरकारी सवारी साधनहरू निष्पत्तीका साथ सेतो/पहेलो नम्बर प्लेट लिएर सहरमा प्रदूषण फैलाइरहेछन् । सीमित अपवादवाहेक राजधानीका धेरैजसो सडकले आफ्नो मर्मत-सुधारको समय पखिरेको महसुस हुन्छ । हाम्रा सडकहरूले धाम नसके गरी मोटरसाइकल (भटभटे), स्कुटी र हजारौं अन्य सवारी साधन दिनहुँ आयात भइराखेका छन् । आर्थिक मन्दी छुट्टाइरहेको र व्यावसायिक जगत्ले आफ्नो सटर बन्द गरिरहेको अवस्थामा आर्थिक गतिशीलतालाई वृद्धि गर्न र सरकारी तहबाट योजनाहरू आउनुपर्ने होइन र ? के राजस्व संकलन गर्ने मात्रै सरकारको उद्देश्य हो ? जनताप्रतिको राज्यको उत्तर दायित्व कसले पूरा गर्नुपर्ने हो ? सत्तासीन सरकारले वा प्रतिपक्षमा बस्नेहरूले ? वा स्थानीय सरकार वा पालिकाले ?

गणतन्त्रका नाममा हाम्रो सरकारी गाईजात्रा पनि एउटा नमुना नै बनेको छ । सेवाग्राहीलाई सरकारी टेबुल चहादैं दिन जान्छ । सरकारी कर्मचारीहरूमा सेवामुखी प्रवृत्ति शून्य छ । चाकडी, चाप्लुसी र नोकशहाही प्रवृत्तिले हाम्रो कर्मचारीतन्त्र गन्हाउने गरी गिर्जालिएको छ । भोलि सरकारले नेपाली समाजमा सुधारका कार्यक्रम (जस्तै- पञ्चायतकालमा तत्कालीन गृहमन्त्रीले विवाह आदिमा तडकभडक नदेखाउन र ५० जनाभन्दा

... बाँकी पृष्ठ ३ मा

प्राङ्गारिक कृषि : बढ्दो रुचि, फैलँदो व्यवसाय

डा. गोविन्द शर्मा

इत्यादिका बीच केही पृथकताहरू अवश्य छन् तर सबैका उत्पादनहरू बजार या भान्सामा पुग्दा प्राङ्गारिक नै भनिन्छ । वैकल्पिक कृषिका विभिन्न विधामध्ये प्राङ्गारिक कृषि सबैको साझा विन्दु बनेको छ । २०२३ सालमा कृषि सामग्री संस्थानको स्थापना भएपछि नेपालमा आधिकारिक रूपमा रासायनिक मल ल्याउन र प्रयोग गर्न थालिएको हो । त्यसअगाडि लगभग नेपालको सबै क्षेत्र प्राङ्गारिक थियो । यद्यपि अनुसन्धान प्रयोजनका लागि भनेर २००७ तिरबाट नै थोरै रूपमा मल ल्याउने गरिएको थियो । विषादीको प्रवेश चै २०१३ सालमा औलो उन्मूलनका लागि डीडीटी ल्याएसँगै भएको हो । विषादी प्रयोगको व्यापकता चाहिँ लगभग २०४० को दशकबाट भएको हो । फारनाशक विषादीको प्रयोग भने सत्रौँको दशकबाट व्यापक हुन थालेको देखिन्छ । हाल नेपालमा लगभग ७०० टन रासायनिक विषादी र ५ लाख टन रासायनिक मलको खपत भइरहेको छ । प्रयोगको मात्राको हिसाबले अरु धेरै देशको तुलनामा यो कम हो तर प्रयोगको तरिकाको हिसाबले हाम्रो अवस्था धेरै खतरनाक देखिन्छ । संसारमा १९६६ देखि नै भयावह देखिएको रासायनिक मल तथा विषादीको असर नेपालमा चै बढोत्तरी हुन नपाओस् भन्ने हेतुले यहाँ प्राङ्गारिक कृषि प्रवर्धनको संस्थागत प्रयास २०४३ सालमा इन्सान नामक संस्थाबाट सुरु भएको थियो । नेपाल सरकारले आन्तरिक कृषि नीति २०६३ वाट प्राङ्गारिक कृषिको महत्वलाई स्वीकार गर्न थाल्यो । अहिलेको अवस्थामा तीनै तहका सरकार तथा लगभग १७८ गैरसरकारी संस्थाहरू नेपालमा प्राङ्गारिक कृषि प्रवर्धन गर्न थोरबहुत योगदान गरिरहेका छन् । नेपालमा प्राङ्गारिक कृषिको अवस्था

अध्ययन गर्न २०६२, २०७१, २०७९ मा राष्ट्रिय सर्वेक्षण भएका थिए । तीमध्ये अधिल्ला दुई सर्वेक्षणमा प्राङ्गारिक कृषि सम्बन्धी समुदायको धारणा र यसको समग्र अवस्थामा बढी जोड दिइएको थियो भने २०७९ मा चाहिँ यस सम्बन्धी तथ्याङ्क संकलनमा नै पूरा ध्यान केन्द्रित गरिएको थियो । सर्वेक्षण अनुसार नेपालमा परिवर्तित र परम्परागत गरेर २ लाख ५ हजार कृषकको ४४ लाख रोपनी जमिनमा प्राङ्गारिक खेती भइरहेको छ । यो भनेको हाम्रो कुल कृषि जमिनको ६.५ प्रतिशतको हाराहारी हो । यो अनुपातमा प्राङ्गारिक कृषि क्षेत्रफल भएका देशहरू संसारमा कमै मात्र छन् । भौगोलिक रूपमा कर्णाली प्रदेशमा सबैभन्दा धेरै प्राङ्गारिक कृषि क्षेत्र छ भने मधेश प्रदेशमा सबैभन्दा कम छ । व्यावसायिक प्राङ्गारिक कृषि चाहिँ कोशी, बागमती र गण्डकी प्रदेशमा बढी छ ।

वालीगत रूपमा हेर्दा चिया, कफी, जडीवुटी र स्याउको हिस्सा बढी छ भने पशुजन्य उत्पादनमा प्राङ्गारिक र अप्राङ्गारिकको खासै बार्ना गरेको देखिएन । समग्रमा नेपालमा परम्परागत प्राङ्गारिक कृषिको क्षेत्र घट्दै गएको भए पनि व्यावसायिक प्राङ्गारिक कृषिको क्षेत्रफल बढ्दै गएको छ । प्राङ्गारिक कृषि गर्ने ५ हजार ४९५ कृषकको १ लाख ९० हजार ९०० रोपनी जमिन प्राङ्गारिक प्रमाणीकरण भएको तथ्यांक उपलब्ध भएको छ । आर्थिक रूपमा लगभग ७८ लाख रूपैयाँ बराबरका विभिन्न प्राङ्गारिक विषादिरु आयात हुँदा १८ करोड ७० लाख रूपैयाँ बराबरका चिया, कफी, जडीवुटी लगायत विभिन्न प्राङ्गारिक उपजको निर्यात भएको देखिन्छ । १४ करोड रूपैयाँ जतिको कारोबार आन्तरिक बजारमा भइरहेको अनुमान छ ।

यसवाहेक पनि परम्परागत प्राङ्गारिक क्षेत्रका अन्य थुप्रै उत्पादन प्राङ्गारिक शब्द प्रयोग नगरिकनै अनौपचारिक बजारमा विक्री भइरहेका छन् । तिनको लेखाजोखा अहिले गरिसकिएको छैन, अब छिट्टै गर्नुपर्ने छ । उर्बर जमिन आवासीय क्षेत्रमा परिणत भएर खेती विकट ठाउँतिर खुम्चिदै जानु, गैरकृषि क्षेत्रको मुनाफा दर बढी हुनाले कृषिमा श्रमिकको व्यापक अभाव हुनु, भूक्षय र बजारमा आयातित सस्ता कृषि उपजको बढ्दो उपलब्धताका कारण रुचि हुँदाहुँदै पनि प्राङ्गारिक कृषकहरूलाई यसमा टिकिरहन मुस्किल परिरहेको छ । रासायनिक मलमा अबौँ रूपैयाँ अनुदान खन्याउने राज्यले प्राङ्गारिक मलको उपलब्धता सहज बनाउन र गुणस्तर सुधार गर्न ठोस नीति अवलम्बन गर्न सकेको छैन । यति हुँदाहुँदै पनि लगभग हरेक तहका सरकारका योजनामा प्राङ्गारिक कृषि सम्बन्धी केही न केही कार्यक्रम हुनु, १७८ को हाराहारीका गैरसरकारी संघसंस्था यसको प्रवर्धनमा लाग्नु, निजी क्षेत्रको बढ्दो सहभागिता, उपभोक्ताहरूको उत्साहबर्धक प्रेरणा, थपिँदै गएका प्राङ्गारिक बजार केन्द्रहरू इत्यादिका कारण विगतको तुलनामा अहिलेको समयलाई प्राङ्गारिक प्रवर्धनको सहजकाल नै भन्न सकिन्छ ।

यसलाई पर्या-पर्यटनसँग जोड्ने, प्रमाणीकरण सेवा सहज बनाउने, आन्तरिक बजार केन्द्रहरू स्थापना गर्ने र निर्यात बजारका लागि कूटनैतिक पहल गर्ने हो भने प्राङ्गारिक कृषिले नेपालको खाद्य सुरक्षा, पर्यावरण सन्तुलन र आर्थिक विकासमा राम्रो टेवा दिन सक्छ । लेखक हसेरा एग्रिकल्चर रिसर्च एण्ड ट्रेनिङ सेक्टरसँग आवद्ध छन् । (स्रोत: अनलाईनखबर)

महत्वपूर्ण फोन नम्बरहरू

जिल्ला प्रशासन कार्यालय ५२०४९५	फापरबारी इलाका ६२९९८०
जिल्ला प्रहरी कन्ट्रोल १००	चित्लाङ इलाका ६२९०००
ट्राफिक प्रहरी १०३	वारुण यन्त्र १०१
वडा प्रहरी ५२०२९९	बालबालिका खोजतलास केन्द्र १०४
पशुपतिनगर इलाका ५२०५९८	बाल हेल्पलाइन १०९८
मनहरी इलाका ९८५५०९०९६१	हेनो सरकार ११११
भीमफेदी इलाका ६९१४६२	नेपाल टेलिकम सोधपुछ १९७
पालुङ इलाका ६२०४६७	

तपाईंको राशिफल

पं. ज्योतिष: तोयानाथ सुवेदी
ॐ तुलसी मेडीकल हल, हेटौंडा-८, कमाने
सम्पर्क: ९७४४०३८५५५

- मेष** : धार्मिक र पुण्य काममा सरिक भइने समय छ ।
- वृष** : पढाई-लेखाई अलपत्र बन्ने समय यो छ ।
- मिथुन** : हठ र जिद्दी गर्ने बानी त्याग गर्दा राम्रो हुन्छ ।
- कर्कट** : व्यापार-व्यवसायका कामहरू मध्यमकारक ।
- सिंह** : महत्त्वकांक्षामा समय व्यतित हुने समय छ ।
- कन्या** : आफन्तले विश्वासघात गर्ने समयको यो छ ।
- तुला** : पढाई-लेखाईका काममा मन जाने समय छ ।
- वृश्चिक** : सामाजिक र राजनैतिक तनाव बढ्ने समय छ ।
- धनु** : पढाई-लेखाईका कामहरूमा असर पर्न सक्छ ।
- मकर** : सामाजिक र परोपकारजन्य काममा विजय प्राप्त होला ।
- कुम्भ** : मुद्धा-मागिलाका कामहरूबाट विजय प्राप्त होला ।
- मीन** : अध्ययन-अध्यापनका कामहरूबाट लाभ प्राप्त होला ।

स्तनपानबाबत सकारात्मक धारणा विकास भएको छ

स्तनपानलाई अमृतपानको रूपमा व्याख्या गर्ने गरिएको छ । नवजात शिशुले ६ महिना आमाको दुध बाहेक अरु केही खानु नपर्ने चिकित्सकको भनाइ छ । त्यसपछि पनि २ वर्षसम्म अन्य खाद्यपदार्थसँगै शिशुलाई निरन्तर अमाको दुध खुवाउने गरिन्छ । स्तनपानका विषयमा केही भ्रमहरू पनि छन् भने स्तनपानको सन्दर्भमा सुत्केरी महिला र परिवारले धेरै कुरा थाहा पाउनु जरुरी हुन्छ । अहिले विश्व स्तनपान दिवस चलि रहेको छ । अगस्ट महिनाको १ तारेखदेखि ७ तारेखसम्म विश्व स्तनपान सप्ताह मनाइन्छ । स्तनपान सप्ताहकै अवसरमा स्तनपानसम्बन्धी सचेतना, गलत धारणा र ध्यान दिनुपर्ने विषयमा समाज संवादाता आरजू सत्यालले हेटौँडा अस्पतालको प्रसूती वार्डमा कार्यरत अनमी सविता पौडेलसँग गर्नुभएको कुराकानी:

सविता पौडेल

अनमी, हेटौँडा अस्पताल प्रसूती वार्ड

गरेको पाएका छौं ।

समाज: कस्तो अवस्थामा महिलाहरूले स्तनपान गराउन मिल्दैन ?

पौडेल: आमा अचेत अवस्थामा, बेहोस अवस्थामा, आमालाई छारे रोग लागेको अवस्थामा स्तनपान गराउन मिल्दैन । कुनै अवस्थामा सुत्केरी भए तापनि आमा सक्षम छैन भने स्तन वरिपरि घाउ भएको छ भने बच्चाको दुध खुवाउन मिल्दैन ।

समाज: कति समयसम्म स्तनपान मात्रै गराउनु पर्छ ?

पौडेल: बच्चा जन्मेको १ घन्टादेखि बच्चाको उमेर ६ महिना पुग्दासम्म दिनमा ८ देखि १० पटक आमाको दुध बाहेक अरु केहि पनि खुवाउनु पर्दैन । यसलाई पूर्णस्तनपान पनि भनिन्छ । अथवा बच्चाले माग गरेअनुसार दुध खुवाउनु पर्छ । यो अवधिलाई पूर्णस्तनपान अवधि पनि भनिन्छ ।

समाज: एचआइभि संक्रमित महिलाहरूले स्तनपान गराउन हुन्छ कि हुँदैन ?

पौडेल: पहिला-पहिला चाहिँ आमाको दूधबाट बच्चामा एचआइभि सर्ने भन्ने थियो । त्यो चाहिँ विरलै हुन्छ भने पछिल्लो समयमा संक्रमित महिलाले पनि स्तनपान गराउनुपर्ने नै हुन्छ ।

समाज: अहिलेको समयमा पनि धेरै मानिसमा स्तनपान बाबत भ्रम देखिन्छ । यो बाबतमा तपाईं के भन्न चाहनुहुन्छ ?

पौडेल: यसमा कुनै पनि बाहिरी कुरा नसुनी र नसोचिकन बच्चा जन्मेपनि सुत्केरी महिलाले आफ्नो एउटा चाहना पनि हुन्छ । यो समयपछि फेरि आउँदैन, यो बेला चाहिँ आमाको दूध बच्चालाई खुवाएन भने पछि बच्चाले दूध नचुस्ने, अरु बोटल फिडिङ गर्न खोज्ने, आमाको दूध गाँल्लिने, पछि गएर चिर्न पर्ने अवस्था आउन सक्छ । त्यही भएर बच्चा जन्मेको १ घन्टामा दूध खुवाउनुपर्छ । होइन भने बच्चाले दूध चुस्न सक्दैन, जन्दै नबोतल दुधको माग गर्छ र आमा तथ बच्चालाई असर गर्छ । सुत्केरी महिलाले निरन्तर आफूले पनि पोषिलो खानेकुरा खाएर आफ्ना बच्चालाई स्तनपान गराउनुपर्छ ।

समाज: हेटौँडा अस्पतालमा विश्व स्तनपान सप्ताह कसरी मनाइँदै छ ?

पौडेल: हामीले सुत्केरी महिलाहरूलाई एक ठाउँमा राखेर स्तनपान सम्बन्धी सबै परामर्शहरू गराएर, उहाँहरूलाई यसबाट हुने फाइदा र बेफाइदाको बारेमा जानकारी गराएका छौं । साथै सरसफाइसम्बन्धी परामर्श गराएर सबै महिला दिदिबहिनीहरूलाई एक ठाउँमा जम्मा गरेर स्तनपान गराउने तरिका सिकाएर स्तनपान दिवस मनाउँदै छौं ।

समाज: हेटौँडा अस्पतालसँगै मकवानपुर जिल्लामा स्तनपान सप्ताह कसरी मनाइँदै छ ?

पौडेल: हेटौँडा अस्पतालसँगै मकवानपुर जिल्लामा अन्य ठाउँमा जहाँ प्रसूतीगृह छ त्यहाँ हामीले बुद्धि सुत्केरी महिलालाई परामर्श दिएर यसको फाइदा, बेफाइदाबारे जानकारी गराएर, आमा तथा बच्चालाई हुने फाइदाहरूको बारेमा बताएर यसको सप्ताह्यापी कार्यक्रम भइरहेको छ ।

समाज: स्तनपान गराउने महिलाहरूलाई के सुझाव दिन चाहनुहुन्छ ?

पौडेल: स्तनपान गराउने महिलाहरूलाई सर्वप्रथम हामीले बच्चा जन्मेको एक घन्टा भित्र स्तनपान गराइनु पर्ने हुन्छ । त्यसपछि नवजात शिशुलाई स्तनपान गराउने कार्यलाई निरन्तर जारी राख्नु पर्छ । ६ महिनासम्मका बालबालिकालाई स्तनपान मात्रै गराउनुपर्छ । स्तनपानले चाहिँ बच्चाहरूमा एकदम क्षमता बढाउँछ, शक्तिशाली बनाउँछ र खोपको पनि काम गर्छ । स्तनपान गराउनाले आमालाई पनि यसले त्यतिनै फाइदा हुन्छ । आमाको रक्तचापलाई रोक्दछ । अरु रोगहरू जस्तो स्तनक्यान्सरको जोखिम पनि न्युन हुन्छ । पर्याप्त स्तनपानले शिशुलाई शारीरिक र मानसिक दुवैरूपमा शक्तिशाली बनाउँछ । आमाको दुध खाएजस्तो गाइभैसीको दुध खाएर बच्चाले शक्ति प्राप्त गर्न सक्दैन ।

समाज: मकवानपुरमा पहिला भन्दा अहिले स्तनपान गराउने विषयमा कतिको सुधार आएको छ ?

पौडेल: पहिला चाहिँ बोतलका दुध खुवाउन सुत्केरी महिला र परिवारका अन्य सदस्यले पनि बढी ध्यान दिन्थे । अहिले हाम्रो परामर्शले गर्दा स्तनपान कार्यक्रमले गर्दा बोतलको दुध खुवाउनु नपर्ने, नहुने, एकदमै जटिल अवस्थामा मात्र बोतलको दुध खुवाउने

विसंगती उन्मुलनले..

बढी जन्ती ल्याउन नपाइने) ल्याउने आवश्यकता बोध गर्नु भने पनि त्यो कुन बिन्दुबाट प्रारम्भ गर्ने भन्नेमै अन्यालता आउने देखिन्छ । उदण्डताले समाज जर्जरित छ । मकै भुट्टा हो, हाँडी फोरेको हैन भन्नेहरूको बाहुल्यता छ । केही दिनअघिसम्म नेपालले सच्चा नेता होइन, लेन्ड्रु दोर्जे नै पायो भनिन्थ्यो, अहिले आएर त्यो भाष्य फेरिएको छ । नेपाललाई रुवान्डा वा हाइटी बनाएर जनता जाए भाडमा भन्दै आफ्नो स्वार्थसिद्धिमा प्रतिस्पर्धात्मक चमत्कारिक उपलब्धिका लागि रोडम्याप बनाउन व्यस्त छन् । जनताका छोराछोरीमाथि लागेको आरोपको छिन्फोफोका लागि मुद्दा अदालत पुग्छ— स्वनामधन्य नेता कहलाउँदाहरूको गम्भीर आरोप पनि फासफूस भएर हराउँछ । त्यो पुनः चर्चामा कहिल्यै नआउने विषय वनेर रहन्छ । कति विचलन ! हाम्रो तथ्यांक विभागले पनि गत जुलाईसम्मको कुनै कैफियत नराखी नेपाली प्रतिव्यक्तिको आय १३ सय ९९.०९१ अमेरिकी डलर बताउँछ । जबकि नेपाल विश्वमै अतिकम विकसित मुलुकहरूको सूचीमा पर्छ । यहाँको कुल जनसंख्या सन् २०२३ सम्म (३ करोड ९ लाख २० हजार ३ सय २४) रहेकोमा त्यसको एकचौथाई जनसंख्या गरिवीको रेखामुनि बाँच्न बाध्य छन् । धेरैजसो परिवार विदेशबाट आफन्तहरूले विप्रेषण गरेको रकममा आश्रित छन् । प्राकृतिक रूपले जति नै धनधान्य भए पनि हाम्रा

ग्रामीण भेगका धेरै बासिन्दा गरिवीकै रेखामुनि छन् । तर, कर्मठ छन् । उनीहरूसँग खेतीयोग्य जग्गाजमिन नभए पनि जंगलबाट अरिगालका गोला ल्याएर त्यसको लामाको व्यापार गर्छन् । कमाउँछन् । आयातित वस्तुमा उल्लेख्य कमी नआए तापनि नेपालले गर्ने निर्यातको अवस्था अहिलेको परिप्रेक्ष्यमा सन्तोषजनक रहेको देखिन्छ । उच्च मूल्यका वस्तु जस्तै: ऊनीको कार्पेट, धागो, कपडा, ठूलो अलैचीको निर्यातबाट देशले यस वर्ष ९ अर्ब ६९ करोड पाएको छ र निर्यातमा यस वर्ष २५.३४ प्रतिशत वृद्धि हुनुलाई अर्थतन्त्रको सुधारतर्फ अत्यन्तै सकारात्मक संकेत मान्नुपर्छ । देश सबैलाई प्यारो हुन्छ । व्यक्तिगत प्रयासबाट सम्भव नहुने भएर हामीले मिलेर निर्माण गरेको शासन प्रणालीमा आधारित सरकारको निर्माण गर्छौं । सरकार नीति निर्माता र त्यसको कार्यान्वयनमा उत्तरदायी निकाय हो, जनता नागरिक सर्वभौमसत्ता सम्पन्न भए पनि देशको सञ्चालन गर्न हाम्रै मतबाट निर्वाचित बहुसंख्यक जनप्रतिनिधिको बहुमत पाउने सम्मूह (दल) ले सरकार गठन गर्छ र राज्य सञ्चालन गर्छ । यो प्रणाली विश्वभरि सर्वमान्य छ र धेरै देशले यसको अनुपालन गरिरहेका पनि छन् । दुर्भाग्यवश हामीकहाँ देश चलाउने भनेका अधिकांशको बहुमत दिगो राख्न नसकिएकै हो । मत विभाजित हुँदा सरकार पंगू बन्ने परम्परा एकदमै फस्टाएर गएको छ । अयोग्य, असक्षम र स्वार्थीहरू मिलेर गठबन्धन गर्ने, मोर्चा बनाउने र

निलज्जतापूर्वक सरकारको पगरी पहिरिनेहरूको बाहुल्यताले देशलाई खोक्रो पारेको हो । यस्तो अवस्थामा शान्तिप्रिय जनता पनि निरुपाय हुनुपर्ने बाध्यता सृजित हुँदै रहेछ । राज्यका अंगहरूको क्रय-विक्रय हुँदै रहेछ । राज्यसँग सञ्चालनका संयन्त्रहरू शिथिल हुँदा रहेछन् । देशको पहुँचवालाहरूको ब्रह्मलुटले ठगी, तस्करी र भ्रष्टाचारले देशलाई एउटा असफल राष्ट्रको पंक्तिर डोर्‍याउँदै रहेछ । अमेरिकी विदेश मन्त्रालयको हालै प्रकाशमा आएको एउटा प्रतिवेदनले नेपालको अर्थतन्त्रमा नकारात्मकताको वृद्धि हुनुपर्ने कारणहरूमध्ये चारवटा निम्न कारणहरूलाई स्पष्ट शब्दमा उल्लेख गरेको छ— १. राजनीतिक अस्थिरता, २. व्यापक भ्रष्टाचार, ३. भन्धकालो कर्मचारीतन्त्र र ४. ऐन/कानून कार्यान्वयनमा एकरूपताको अभाव । राजनीतिक स्थिरताका लागि सुशासनको उदाहरण बनेर देशको सबालमा सबै दलले मेरो गोरुको बाँडे टक्का भन्न छोड्नुपर्छ । अहिले चलिरहेको 'अपरेसन' लाई जैरैसम्म नपुगी टुड्याउनु देशका लागि अभिशापको पुनरावृत्ति मात्र भएको ठहरिनेछ । कर्मचारीको कसुर प्रमाणित भएमा उसलाई तुरुन्तै बर्खास्त गरी सबै सरकारी सुविधाबाट वञ्चित गरिनुपर्छ र अन्त्यमा, न्यायालयहरूप्रति अहिले उठेका जनबोलीहरूलाई ध्यानमा राखी न्यायालयहरूले न्याय सम्पादनमा कुनै पनि दबावबाट प्रभावित नहुने उदाहरण बन्नुपर्छ । विसंगतिहरूले सीमा नाघ्न नपाऊन् ! (स्रोत: कारोवारदैनिक)

पाकिस्तानका पूर्वप्रधानमन्त्री इमरान खानलाई ३ वर्ष जेल सजाय

लाहोरबाट पक्राउ परे खान

काठमाडौं: पाकिस्तानका पूर्वप्रधानमन्त्री इमरान खानलाई ३ वर्ष जेल सजाय भएको छ । इस्लामावाद ट्रायल कोर्टले शनिवार पाकिस्तान तेहरिक-इ-इन्साफ (पिटिआइ) का अध्यक्ष रहेका खानलाई भ्रष्टाचार आरोपमा तीन वर्ष जेल सजाय सुनाएको द डनले जनाएको छ । तोशाखाना केसमा उनलाई तीन वर्ष जेलसँगै एक लाख रूपैयाँ जरिवाना पनि तोकिएको छ ।

सुनुवाइको क्रममा अतिरिक्त जिल्ला न्यायाधीश (एडिएसजे) हुमायुन दिलावरले पूर्वप्रधानमन्त्री खानविरुद्धका आरोप पुष्टि भएको बताएका थिए । 'इमरान खानले पाकिस्तानको निर्वाचन आयोगलाई नक्कली विवरणहरू दिएका छन् र भ्रष्ट अभ्यास गरेकोमा उनी दोषी देखिएका छन्,' उनले भने । खानलाई निर्वाचन कसुरको धारा १७४ अन्तर्गत दोषी ठहर गरेको उनले जनाएको छ ।

यस प्रकरणमा अदालतले दोषी देखाउँदै ५ वर्ष राजनीति गर्न पनि प्रतिबन्ध लगाएको हिन्दुस्तान टाइम्सले जनाएको छ । एडिएसजे दिलावरले आदेशको कार्यान्वयनको लागि प्रतिलिपि इस्लामावाद प्रहरी प्रमुखलाई पनि दिन भनेका छन् । पाकिस्तान प्रहरीले खानलाई लाहोरस्थित निवासबाट पक्राउ गरेको रोयटर्सले जनाएको छ । खानका वकिल इन्तजार हुसैन पञ्जुथाले रोयटर्सलाई फोन गरी खान पक्राउ परेको जानकारी दिएका हुन् । सुनुवाइ सुरु हुनुअगावै अदालत परिसरमा ठूलो संख्यामा प्रहरी परिचालन गरिएको थियो । इजलासमा पनि वकिलहरूलाई मात्रै प्रवेश दिइएको थियो । उक्त सुनुवाइ हुँदा खान अदालतमा उपस्थित थिएनन् । खानले आफू प्रधानमन्त्री हुँदा पाएका उपहारहरू अवैध तरिकाले बेचेको आरोप छ । जसलाई तोशाखाना प्रकरण भन्ने गरिएको छ । यस प्रकरणमा पाकिस्तानको निर्वाचन आयोगले खानविरुद्ध मे १०मा उजुरी दिएको थियो । स्रोत: सेतोपाटी ।

सुशासन, सामाजिक न्याय र समृद्धिको सोचसहित ल्याइयो १६औं योजनाको अवधारणा

काठमाडौं: राष्ट्रिय योजना आयोगले आगामी माघ मसान्तभित्र १६औं पञ्चवर्षीय योजना प्रकाशन गर्ने गरी तयारी अघि बढाएको छ । योजना आयोगले १६औं योजनाको अवधारणा-पत्र तयार गदै आगामी कार्ययोजनाको सामाजिक निकायको हो । सुशासन, अध्वयन, अनुसन्धान तथा तथ्यमा आधारित नीति निर्माण एवम् विकासका कार्यक्रम कार्यान्वयन गर्ने रणनीति बनाइएको छ ।

योजना कार्यान्वयन सम्बन्धमा सबै तह (संघ, प्रदेश, स्थानीय) र पक्ष (सरकारी, निजी, सहकारी, गैर सरकारी, विकास साभेदार तथा अन्य) का सरोकारवाला निकायबीचको अन्तरसम्बन्ध र कार्यात्मक क्षमतालाई मजबुत तुल्याउने, अध्ययन, अनुसन्धान तथा तथ्यमा आधारित नीति निर्माण एवम् विकासका कार्यक्रम कार्यान्वयन गर्ने रणनीति बनाइएको छ ।

तथा कानुनी व्यवस्था, दीर्घकालीन सोच २९००, चालु १५औं योजनाको मध्यावधि समीक्षा, राजनीतिक दलका घोषणापत्र, संघीय शासन प्रणालीको कार्यान्वयनको अनुभव, दिगो विकासका लक्ष्य र अति कम विकसित मुलुकबाट विकासशील मुलुकमा स्तरोन्नतिको योजना, नेपाल सरकारले अन्तर्राष्ट्रिय स्तरमा गरेका सन्धि-सम्झौता तथा प्रतिबद्धता र बदलिँदो विश्व परिवेशमा आधारित भइ समय तथा विषय क्षेत्रगत विकासका योजना तर्जुमा गरिने उल्लेख गरिएको छ । योजनाको अन्तिम दस्तावेजमा आगामी ५ वर्षभित्र हासिल गर्ने गरी विकासका समग्र सूचकका अतिरिक्त क्षेत्रगत सूचकको परिमाणतात्मक लक्ष्य निर्धारण र सो प्राप्तिका लागि उपयुक्त रणनीति तथा प्रमुख कार्यक्रम प्रस्ताव गरिने बताइएको छ । १६औं योजना तर्जुमाको लागि जेठ अन्तिम साताबाट काम आरम्भ गरेको योजना आयोगले २०८० माघ मसान्तसम्म अद्यावधिक योजना प्रकाशन गर्ने गरी कार्यातालिका बनाएको छ । स्रोत: सेतोपाटी ।

पीएचडी गर्दै बालेन

काठमाडौं: काठमाडौं महानगर पालिकाका मेयर बालेन शाहले पीएचडी अध्ययनका लागि काठमाडौं विश्वविद्यालयबाट फेलोसिप पाएका छन् । बालेनले काठमाडौं विश्वविद्यालयको सिभिल इन्जिनियरिङ विभागबाट पीएचडी गर्न आवेदन दिएका थिए । विश्वविद्यालयले कैय रिसर्च फेलोसिपका लागि बालेनलाई छनोट गरेको हो । मेयर बालेनले फेलोसिपका लागि छनोट भएको भनी काठमाडौं विश्वविद्यालयले पठाएको पत्र सामाजिक सञ्जाल फेसबुकमा पोस्ट गर्दै धन्यवाद दिएका छन् । बालेनले काठमाडौं विश्वविद्यालयका एसोसिएट प्रोफेसर डा. श्यामसुन्दर खड्काको मातहतमा रहेर पीएचडी गर्ने काठमाडौं विश्वविद्यालयले जनाएको छ ।

हेटौँडा रिफरेन्स ल्याबरोटरी

ELISA, CLIA तथा फुल्लि अटोमेटेड मेसिनद्वारा रागतको स्पेसल जाँचहरू गरिन्छ ।

Papcytology
-थाईराईड
-क्यान्सर
-रक्तअल्पता
-वाथरोग
-बौकोपन
-भाइरस सम्बन्धी सम्पूर्ण परीक्षण गरिन्छ ।

साथै रागत, दिसा, पिसाब, पिप कल्चर समेत गरिन्छ ।

(HRL)

सुल्के समय: विहान ७:०० बजेदेखि बेलुका ७:०० बजेसम्म

सञ्चालनको छोटो अवधिमा हाम्रो सेवामा विश्वास गर्दै सेवा गर्ने अवसर दिनुहुने सम्पूर्ण सेवाग्राहीप्रति आभारसहित अब प्रत्येक महिनाको दोस्रो शनिवार सुगर जाँच निशुल्क र चौथो शनिवार थाइराइड जाँचमा ५० प्रतिशत छुट हुने सहर्ष जानकारी गराउँदछौं ।

थप जानकारीको लागि HRL

हेटौँडा रिफरेन्स ल्याबरोटरी

हेटौँडा-१, भिन्तुनाथ सम्पर्क फोन नं.: ०५७-५२०४५७

मकवानपुर फुटबल खेलको उर्वरभूमि

रोहित थापा क्षेत्री

हेटौंडा: मकवानपुर जिल्ला फुटबल खेल र खेलाडीका लागि उर्वर भूमि हो। जिल्लाका थुप्रै खेलाडीले राष्ट्रिय तथा अन्तर्राष्ट्रिय प्रतियोगितामा सहभागी भई मकवानपुरलाई फुटबल खेलाडीको उर्वर भूमि सिद्ध गरेका हुन्।

मकवानपुर जिल्लाका ६ जना खेलाडी अहिले राष्ट्रिय टिमको बन्द प्रशिक्षणमा छन्। जिल्लाका करिब ३० जना खेलाडीहरू विभिन्न 'ए' डिभिजन क्लबबाट खेल्दै आएका छन्। जिल्लाका थुप्रै खेलाडी राष्ट्रिय टोलीमा समावेश भएर फुटबल खेल्दै आएका छन्। मकवानपुरका थुप्रै खेलाडीहरूले राष्ट्रियस्तरमा खेल्दै आएको मकवानपुर जिल्ला फुटबल संघका महासचिव छवि सुवेदीले जानकारी दिनुभयो। अखिल नेपाल फुटबल संघ (एन्फा)ले राष्ट्रिय टिम तयार पार्न प्रारम्भिक सूची तयार पारी गएको हतावेह बन्द प्रशिक्षणमा राखेको छ।

सन् २०२३ का लागि विभिन्न क्लबबाट खेलाडीहरू छनौट गरी करिब ३० जनालाई बन्द प्रशिक्षणमा राखेको उहाँले

जानकारी दिनुभयो। मकवानपुर जिल्लाबाट फुटबल खेलाडी बनेर राष्ट्रिय, अन्तर्राष्ट्रिय प्रतियोगिताबाट नेपालको नाम चिनाउने काम भइरहेको उहाले बताउनुभयो। मकवानपुर जिल्ला फुटबल संघले सम्भावित भविष्य बोकेका खेलाडीहरूलाई हौसलाका लागि एन्फाको क्यालेण्डरअनुसार खेल गतिविधि गरिरहेको महासचिव सुवेदीले जानकारी दिनुभयो। विभिन्न उमेर समूहका टिम छनौट गर्ने, प्रदेश तथा केन्द्रमा पठाउने, जिल्लाभित्रका खेलाडीहरूलाई जिल्ला लिग सञ्चालन गर्ने, स्कूलस्तरीय प्रतियोगिता गराउने गरेको उहाले बताउनुभयो।

मकवानपुर जिल्लाका खेलाडीहरूले सिमरा गोल्डकप, राजर्षि जनक गोल्डकप, सर्लाही गोल्डकप, गोलबजार मेयर कपलगायत थुप्रै राष्ट्रिय प्रतियोगितामा आफ्नो प्रतिभा देखाउनुका साथै उत्कृष्ट प्रदर्शन गर्दै आएको उहाँले बताउनुभयो। छोटो समयको सूचनामै यू-१६ र यू-१९ छनोटमा थुप्रै प्रतिभावान खेलाडी उत्साहित रूपमा सहभागी भई छनौट भएको उहाँले जानकारी दिनुभयो।

फुटबल खेलको विकासका लागि

बागमती प्रदेशको सामाजिक विकास मन्त्रालय तथा प्रदेश खेलकूद विकास परिषद्, जिल्ला समन्वय समिति मकवानपुर, जिल्ला खेलकूद विकास समिति, हेटौंडा उपमहानगरपालिकासहित सबै स्थानीय तहहरूले सहयोग गर्दै आएको उहाँले जानकारी दिनुभयो। खेलकूदले पढाई बिगन्ध भन्ने समाजको नकारात्मक सोचलाई हाम्रा खेलाडीको लगन र प्रतिभाले परिवर्तन गर्दै लगेको सुवेदीले बताउनुभयो।

फुटबल विश्वकै लोकप्रिय खेल भएकाले यसको आकर्षण बढाउन ग्रासरूट प्रतियोगिता गराउने, विभिन्न समयमा फुटबल फेस्टिभल गराउने, महिलाहरूलाई पनि फुटबल खेलमा सहभागी गराएमा फुटबल खेलको अभि विकास हुने उहाँको धारणा छ। खेलाडीहरूले अनुशासित भएमा, पौष्टिक आहारमा ध्यान दिएमा, नियमित अभ्यास गरेमा, विभिन्न अन्तर्राष्ट्रिय खेल खेल सफल खेलाडीबाट प्रेरणा लिएमा, नियमपूर्वक खेलेमा, आफ्ना क्षमता प्रस्तुत गरेमा खेलाडीहरू उत्कृष्ट हुनसक्ने महासचिव सुवेदीले जानकारी दिनुभयो।

रायोको साग प्रतिमुठा ४० रुपैयाँ

समाज संवाददाता

हेटौंडा: अहिले हेटौंडा बजारमा रायो, स्कुसको मुन्टा, फर्सीको मुन्टा र लट्टेको साग उपलब्ध छ। हेटौंडामा रायोको साग प्रतिमुठा ४० रुपैयाँमा बिक्री भइरहेको छ। फर्सीको मुन्टा प्रतिमुठा ३० रुपैयाँ, लट्टेको साग प्रतिमुठा ३० रुपैयाँ र स्कुसको मुन्टा प्रतिमुठा ५० रुपैयाँमा बिक्री भइरहेको छ।

हेटौंडामा अहिले मकवानपुरको भीमफेदी गाउँपालिकाबाट रायोको साग आइरहेको छ भने फर्सीको मुन्टा र स्कुसको मुन्टा थाहा नगरपालिका, मकवानपुरगढी गाउँपालिका र भीमफेदी गाउँपालिकाबाट आउने व्यवसायी बताउँछन्। लट्टेको साग भने हाँडीखोलाका किसानले ल्याउने गरेका छन्। हेटौंडा-३, बसामाडीकी निर्मला प्रजा सागको मूल्य सस्तो भएको बताउनुहुन्छ।

मध्यपूतनामा पूतनापति टुफी सुरु

पूतनापति टुफीको उद्घाटन समारोहपछि सेनाका उच्च अधिकारी र अतिथिसहित सामूहिक तस्वीर खिचाउँदै।

समाज संवाददाता

हेटौंडा: मकवानपुरको भीमफेदी गाउँपालिका-१, सुपारेटारस्थित नेपाली सेनाको मध्यपूतना हेडक्वार्टरमा पूतनापति टुफी खेलकूद प्रतियोगिता सुरु भएको छ। शुक्रबार एक समारोहकाबीच प्रतियोगिता उद्घाटन कार्यक्रम भएको छ।

बिहिवारसम्म सञ्चालन हुने

प्रतियोगितामा बक्सिङ, टेक्वान्डो, स्वीमिङ, एथलेटिक्स, कराँते, जुडो, फुटबल, भलिबल, बास्केटबल र सुटआउट गरी १० विधाका खेलहरू हुने मेजर नीर कुमार कार्कीले जानकारी दिनुभयो।

पूतनापति टुफीपछि प्रधानसेनापति टुफी प्रतियोगिता हुने उहाँले जानकारी दिनुभएको छ। प्रधानसेनापति टुफी आगामी असोज महिनामा हुनेछ। पूतनापति टुफीमा मध्यपूतनामातहत रहेका नेपाली सेनाको राष्ट्रिय निकुञ्जका गणवाहेक ५ जिल्लामा रहेका ४ गणका खेलाडीको सहभागिता रहेको छ। उद्घाटन कार्यक्रममा जिल्ला खेलकूद विकास समितिका अध्यक्ष वेश खड्गीसहित विभिन्न खेलकूद संघको मकवानपुर जिल्ला अध्यक्षहरूको पनि सहभागिता रहेको थियो।

सामुदायिक रेडियो, रेडियो विकास ८३.८ मेगाहर्ज सुनौ र सुनाऔं

सामुदायिक रेडियो, रेडियो विकास ८३.८ मेगाहर्ज सुनौ र सुनाऔं

प्रदेश छनोट खेल्ने यु-१९ फुटबल खेलाडीलाई विदाई

प्रदेशस्तरीय छनोटमा सहभागी हुने टिमलाई विदाई गरिँदै।

समाज संवाददाता

हेटौंडा: मकवानपुर जिल्ला फुटबल संघले १९ वर्ष उमेर समूहका ३५ जना खेलाडीलाई प्रदेशस्तरीय छनोटमा सहभागी हुन काठमाडौं जाने खेलाडीलाई शनिवार विदाई गरिएको छ। जिल्ला खेलकूद विकास समिति मकवानपुरको कार्यालय परिसरमा एक कार्यक्रमको आयोजना गर्दै खेलाडीहरूलाई विदाई गरिएको हो।

जिल्लाबाट छनोट भएका ४१ जना खेलाडीलाई बुधवारदेखि शुक्रवारसम्म

कोषाध्यक्ष अमृत लुड्वा लगायतका पदाधिकारीहरूले विदाई गर्नुभएको थियो। प्रदेशस्तरीय प्रतियोगितामा सहभागी हुन जिल्लाबाट छनोट भएका सम्पूर्ण खेलाडीहरूलाई हौसला दिनुहुँदै अध्यक्ष खड्गीले सुन्दर भविष्यको कामना गर्नुभयो। मकवानपुर जिल्ला फुटबल संघको आयोजनामा आइतबार, सोमबार र मंगलबार हेटौंडा-५ स्थित पिप्ले क्याम्पा रङ्गशालामा खेलाडीहरूको क्षमता कौशलता लगनशीलताको आधारमा ४१ जना खेलाडी छनोटाएका थिए। पिप्ले क्याम्पा रङ्गशालामा भएको पहिलो चरणको छनोट कार्यक्रममा १ सय २१ जना खेलाडीको सहभागिता रहेको थियो। अखिल नेपाल फुटबल संघ (एन्फा) ले राष्ट्रिय टिम तयार पार्ने उद्देश्यले जिल्ला, प्रदेश हुँदै राष्ट्रिय छनोटको कार्य गर्न लागेको हो। यसरी छनोट हुने नेपालको राष्ट्रिय टिमले काठमाडौंमै असोज ४ गतेदेखि १३ गतेसम्म हुने साफ च्याम्पियनसीपमा सहभागिता जनाउनेछ।

चिउरी बगैँचा रंगशाला परिसरमा वृक्षरोपण गरिँदै।

समाज संवाददाता

हेटौंडा: मकवानपुरको भीमफेदी गाउँपालिका-४ स्थित चिउरी बगैँचा रंगशाला परिसरमा चिउरीका विरुवा रोपिएको छ। ४ नम्बर वडाको केन्द्रको नाम नै चिउरी बगैँचा भए पनि चिउरीको रुख, विरुवा नभएको सन्दर्भमा वडाले चिउरीको विरुवा रोपेको हो। चिउरी स्वादिलो फल भएकोले भोलिका दिनमा स्थानीयले फल सेवन गर्न पाउने अपेक्षासहित वृक्षरोपण गरिएको वडा अध्यक्ष सागर पाण्डेले बताउनुभएको छ। शुक्रबार चिउरी बगैँचा रंगशाला

परिसरमा १४ वटा चिउरीको विरुवा रोपिएको छ। यस्तै २२ वटा विरुवा अन्य प्रजातिका छन्। डिभिजन वन कार्यालय मनहरीबाट चिउरीका विरुवा ल्याइएको वडाअध्यक्ष पाण्डेले बताउनुभयो। आउँदो शुक्रबार र शनिवार स्थानीय गुप्तेश्वरी मन्दिर परिसर र चिउरी बगैँचा गुम्बामा वृक्षरोपण गर्ने कार्यक्रम रहेको छ।

शिक्षक संगठनले बर्तौलामार्फत शिक्षा विधेयकमा संशोधन गर्न सुझाव पेश

समाज संवाददाता

हेटौंडा: एमाले निकट नेपाल राष्ट्रिय शिक्षक संगठन मकवानपुरले प्रतिनिधि सभा सदस्य महेश कुमार बर्तौलामार्फत शिक्षा विधेयकमा संशोधन गर्न सुझाव दिएको छ। संघीय सरकारले प्रतिनिधिसभामा पेश गरेको शिक्षा विधेयकको मस्यौदामा शिक्षकको हितमा नभएकोले विधेयकमा आवश्यक परिमार्जन गर्न बर्तौलालाई र बर्तौलामार्फत प्रतिनिधिसभामा सुझाव पेश गरिएको नेपाल राष्ट्रिय शिक्षक संगठन मकवानपुरका अध्यक्ष श्रीराम दाहालले बताउनुभयो।

सरकारले प्रतिनिधिसभामा पेश गरेको शिक्षा विधेयक पश्चगामी भएको र शिक्षकको हितमा नभएको अध्यक्ष

दाहालले बताउनुभयो। सरकारले कानून निर्माण गर्दा शिक्षकको प्रतिनिधिलाई जानकारी नदिएकैले एक्लैटोटी ढङ्गले निर्माण गरेको विधेयक संसदमा पेश गर्न प्रतिनिधिसभा सदस्य महेशकुमार बर्तौलाले सुझावलाई सुझाव दिएको बताउनुभयो। सरकारले ल्याएको शिक्षा विधेयक शिक्षकको हितमा नरहेको उहाँले बताउनुभयो। शिक्षा विधेयकमा विद्यालयका कर्मचारी, इसिडी शिक्षक र तत्कालिन प्लस टु शिक्षक सम्बन्धी व्यवस्था संशोधन हुनुपर्ने दाहालको भनाई रहेको छ। यस्तै स्थानीय तहलाई शिक्षकलाई कारवाही गर्न सक्ने अधिकार संघीय सरकारले दिँदा कर्मचारी मार्फत पार्ने भन्दा विधेयक शिक्षकको विपरित भएको दाहालले बताउनुभयो।

छलफलको क्रममा विधेयक परिमार्जन गर्न आवश्यक रहेको विषयमा प्रतिनिधिसभा सदस्यलाई जानकारी गराएको दाहालले स्पष्ट पार्नुभयो। स्थायी कर्मचारीको हकमा निश्चित समयमा पद बढुवा गर्ने सहमति पहिले नै भएपनि त्यो कार्यान्वयन नभएकोले कार्यान्वयनमा ल्याउनु पर्ने र शिक्षक सेवा आयोगलाई संवैधानिक बनाउन पर्ने विषयमा संसदमा आवाज उठाईदिन आफुले माग गरेको उहाँले बताउनुभयो। प्रतिनिधि सभा सदस्य बर्तौलाले संसदमा शिक्षा विधेयकमा आवश्यक संशोधन प्रस्ताव पेश गर्ने आश्वासन दिनुभएको दाहालले बताउनुभयो। संगठनले ८१ बुँदे लिखित सुझाव पेश गर्ने बताउनुभयो।

स्वादिष्ट नेवारी खाजा

अब स्वादिष्ट नेवारी खाजा घरमा स्वागत गर्दछौं।
(१) स्वादका पारखीको विश्वास जित्दै २५ वर्षदेखि निरन्तर सेवामा समर्पित स्वादिष्ट नेवारी खाजा घरमा स्वागत गर्दछौं।
(२) नेवारी खाजा सेट, म:म, चाउमिन, बारा, योमरी लगायतका खाजा खान हार्दिक स्वागत गर्दछौं।
होम डेलिभरीको पनि सुविधा रहेको जानकारी गराउँदछौं।
०५७-५२६०१३

के तपाईं आफ्नो त्यातसायको विज्ञापन गरेर त्यातसायिक प्रवर्द्धन गर्न चाहनुहुन्छ? यदि त्यसो हो भने सम्पर्क गर्नुहोस् ०५७-५२६०३०

समृद्ध समाज राष्ट्रिय दैनिक

सम्पर्क पत्रिका

Email:sambridhasamaj@gmail.com